(व्येनस्) विँएनस् Adj. *schuldlos.*

(व्येनी) विँएनी Adj. f. *bunt schillernd.*

*व्येमान s. u. 1. यम् mit वि und vgl. 2. व्योमन्.

(व्यैलब) विँऐलब Adj. *allerlei Lärm machend.*

व्यौकस् Adj. *auseinander wohnend.*

व्योकार् m. *Grobschmied* Harshaḱ. (ed. Bomb.) 475,12.

(व्योदन) विँग्रोदन, Loc. nach Sây. = विविधे ऽन्ने लब्धे सति.

व्योम m. N. pr. eines Sohnes des Daçârha. v. l. व्योमन्.

व्योमक *ein best. Schmuck.*

व्योमकेश und *°केशिन् m. Bein. Çiva's.

व्योमग 1) Adj. *im Luftraume sich bewegend, fliegend.* — 2) m. *ein im Luftraume sich bewegendes Wesen, ein göttliches W.* Çiç. 18,50.

व्योमगङ्गा f. *die im Himmelsraume fliessende* Gaṅgâ.

व्योमगमन Adj. (f. ई) विद्या *die Zauberkunst des Fliegens.*

व्योमगामिन् Adj. = व्योमग 1).

व्योमचर 1) Adj. dass. — 2) m. *Planet* Golâdhj. 5,22.

व्योमचारिन् 1) Adj. = व्योमग 1). — 2) m. *a) *Vogel. — b) ein göttliches Wesen, ein Gott. — c)* = *चिरञ्जीविन् und द्विजात (wohl *Vogel*).

*व्योमधूम m. *Rauch.*

व्योमध्वनि m. *ein vom Himmel kommender Laut.* °पति Hemâdri 1,622,16. Vgl. व्योमशब्द्.

1. व्योमन्, विँग्रोमन् 1) n. *a) Himmel, Himmelsraum, Luftraum.* व्योम्ना, व्योममार्गेण und व्योमवर्त्मना *durch den Luftraum* (sich bewegen, so v. a. fliegen). Unter den Beiwörtern Vishṇu's Vishṇus. 1,54. — *b) Luft* oder *Raum* Kap. 6,59. — *c) Aether* (als Element) VP. 6,8,61. — *d) Wind im Körper.* — *e) *Wasser.* — *f) *Talk* Râǵan. 13,114. — *g) *Sonnentempel.* — *h) das 10te astrologische Haus.* — *i)* etwa *Erhaltung, Gedeihen.* = रक्षण Comm. — 2) m. *a)* in einer Formel. Nach Mahîdh. Praǵâpati oder *das Jahr.* TS. 4,3,8,1 und 5,3,3, 2 n. statt m. — *b) ein best.* Ekâha. — *c)* N. pr. eines Sohnes des Daçârha VP. 4,12,16. v. l. व्योम. 2. व्योमन् Adj. etwa *unrettbar* in der Stelle वरुणो वा एतं गृह्णाति यं व्योमानं यक्ष्मो गृह्णाति Kâṭh. 13,6. Vielleicht व्येमानं zu lesen; vgl. Pat. zu P. 6,4,120, Vârtt.

*व्योमनासिका f. *Wachtel.*

व्योमपञ्चक n. vielleicht *die fünf Oeffnungen im Körper.*

व्योमपाद् Adj. *dessen Fuss im Luftraum steht* (Vishṇu).

व्योमपुष्प n. *eine im Luftraume schwebende Blume,* so v. a. *Unding* Hem. Par. 2,108. Vgl. खपुष्प.

*व्योममञ्जर n. und *व्योममण्डल n. *Fahne.*

*व्योममरुत् m. *Windstoss, Wirbelwind.*

*व्योममृग (Conj.) m. Name eines der 10 Rosse des Mondgottes. Vgl. व्योमिन्.

*व्योममान n. *ein durch die Luft fliegender Wagen, Götterwagen.*

*व्योमरत्न n. *die Sonne.*

*व्योमवल्लिका f. *Cassyta filiformis* Râǵan. 3,44.

व्योमव्यापिन् Adj. *den Luftraum erfüllend* Çiç. 18,3.

व्योमशब्द् m. *ein vom Himmel kommender Laut* Hemâdri 1,622,17. Vgl. व्योमध्वनि.

व्योमशिवाचार्य m. N. pr. eines Autors.

व्योमसँद्, विँग्रोमसँद् Adj. *im Himmel wohnend.*

व्योमसरित् f. = व्योमगङ्गा.

व्योमस्थ Adj. *am* oder *im Himmel befindlich* Çiç. 19,19.

*व्योमस्थली f. *die Erde* (!).

व्योमस्पृश् Adj. *den Himmel berührend, bis zum H. reichend* Çiç. 4,31.

व्योमाधिप m. *der Oberherr des Himmels* (Çiva) Hemâdri 1,622,9.

*व्योमाभ m. *ein* Buddha.

व्योमारि m. N. pr. eines zu den Viçve Devâs gezählten Wesens.

व्योमिन् m. Name eines der 10 Rosse des Mondgottes VP.² 2,299. Vgl. व्योममृग.

*व्योमोदक n. *Regenwasser* Râǵan. 14,4.

व्योम्निक in परम°.

व्योष, विँग्रोष 1) Adj. (f. आ) *glühend, brennend.* — 2) *m. *eine Elephantenart.* — 3) n. *die drei brennenden Species: schwarzer —, langer Pfeffer und getrockneter Ingwer.*

व्रँ 1) m. in einer Formel. — 2) f. व्राँ *Haufe, Schaar* ṚV. 1,121,2. Gewöhnlich व्राँस् Pl.

व्रतस् n. Verz. d. Oxf. H. 82, *a*, No. 138, Z. 7 fehlerhaft für वक्षस् *Brust.*

व्रज्, व्रँजति, व्रजते (metrisch) 1) *schreiten, gehen, wandern* (30,2), — *zu Fusse* (auch mit पद्भ्याम्, उपानद्भ्याम् *in Schuhen*) oder mittelst eines Vehikels (धुर्यैस्, वृषस्थितः), *laufen* (von Pferden), *sich bewegen* (von unbelebten Dingen), *gehen* einen Weg (Acc.), — eines Weges (Instr.), eine best. Strecke (Acc.) *zurücklegen, hingehen zu* oder *nach* (Acc., seltener Loc., *Dat., अधस्, ऊर्ध्वम्, अन्यत्र, अन्यतस्), *gelangen zu* (Acc.). शरणम् *seine Zuflucht nehmen zu* (Acc.), मूर्ध्ना पादौ *sich zu Jmds* (Gen.) *Füssen werfen,* अन्तम् *an's Ende von* (Gen.) *gelangen; *gehen nach Etwas* (Dat.), so v. a. *um dieses zu holen; *gehen um zu* (Infin., Dat. eines Nom. act. oder ein verbales Adj. auf अक, wie कारक, भोजक 239, 5). व्रजित *gegangen* (अन्येन *auf einem andern Wege*). — 2) zu einem Weibe (Acc.) *gehen,* so v. a. *ihr beiwohnen* Kâraka 6,2. — 3) *auf einen Feind losgehen,* auch mit Hinzufügung von विद्विषम्, द्विषतो ऽभिमुखम्, *अभ्यरि. — 4) *fortgehen,* — *von* (Abl.), — *aus dem Lande, davongehen* (auch von Unbelebtem), *verstreichen* (von der Zeit). — 5) mit पुनर् *in dieses Leben zurückkehren.* — 6) *gelangen zu,* so v. a. *theilhaftig werden;* mit Acc. Insbes. in einen Zustand —, in eine Lage —, in ein Verhältniss *gerathen, sich hingeben.* — 7) mit जीवन् Nomin. so v. a. *mit dem Leben davonkommen,* mit सुखम् so v. a. *sich wohl fühlen.* — Caus. व्राजयति (मार्गसंस्कारगत्योः, मार्गणसंस्कारे, मार्गणसंस्कारयोः, संस्कारे, सर्पणे) *treiben* Ait. Âr. 353, 20. — अव्राजयत् Tâṇḍja-Br. 4,10,1 und Comm. zu Ait. Âr. S. 5, Z. 5. 8 fehlerhaft für अव्रतयत्. — *Intens. वाव्रज्यते = कुटिलं व्रजति. — Mit अति 1) *vorüberschreiten* (Vaitân.), *vorüberfliegen* (von Vögeln). — 2) *durchstreichen, durchwandern, passiren.* — 3) *hinübergelangen* (in übertragener Bed.) *über* (Acc.). — Mit व्यति 1) *vorüber schreiten* Âpast. 1,14,30. — 2) *überschreiten* (Schranken). — Mit अनु 1) *entlang gehen,* mit Acc. — 2) *nachgehen, begleiten, folgen, nachlaufen* (einem Balle); mit Acc. Gaut. Vaitân. — 3) *besuchen, sich wohin begeben;* mit Acc. — 4) *eingehen in* (Acc.). — 5) in einen Zustand —, in eine Lage (Acc.) *sich begeben.* — Mit समनु *nachgehen —, folgen in Gemeinschaft.* — Mit अप *weggehen.* — Mit अभि 1) *hingehen, — zu, sich begeben zu* (Acc.) Vaitân. — 2) *durchlaufen.* — Mit आ 1) *herbeikommen, herankommen, hinschreiten zu, kommen zu* oder *in, sich begeben —, gelangen zu;* mit Acc. Vaitân. — 2) *zurückkommen, heimkehren, wieder abgehen* (von einem Klystier). Häufig mit Hinzufügung von पुनर्. — Mit उद् *vorwärts schreiten.* — Mit प्रत्युद् *nach der entgegengesetzten Richtung schreiten.* — Mit उप *sich hinbegeben zu* (Acc.). — Mit प्रत्या *zurückgehen, — kehren;* mit Instr. des Weges. — Mit समा *zurückkehren.* — Mit उद् *das Haus verlassen.* उद्व्रजित *der das Haus verlassen hat.* — Mit प्रत्युद् *sich aufmachen und Jmd entgegengehen.* — Mit उप 1) *hinzutreten, sich hinbegeben zu* oder *nach* (Acc.). — 2) *Jmd nachgehen, folgen.* — Mit प्रत्युप *in feindlicher Absicht auf Jmd losgehen, angreifen;*